

breus

Alexandre de Riquer
Escrits sobre art
EDICIONS UNIVERSITAT DE BARCELONA.
284 PÀGINES. 24 EUROS

Recopilació de textos de l'artista del modernisme català que permet comprendre la repercussió estètica del prerafaelisme a Catalunya, l'exlibrisme o el cartellisme, a més d'exposar la tensió ideològica entre el Cercle de Sant Lluc i Els Quatre Gats.

Lindsey Fitzharris
De matasanos a cirujanos
DEBATE. TRADUCCIÓ DE JOAQUÍN CHAMORRO. 352 PÀGINES. 22,90 EUROS

En l'època victoriana la taxa de mortalitat després d'una cirurgia era molt alta. Però la medicina aconsegueix innovar gràcies al jove metge que va descobrir les causes de les recurrents infeccions en les intervencions quirúrgiques.

Stalker
En aquell cel brillen estels desconeguts
RAIG VERD. 160 PÀGINES. 16 EUROS

Alice, una nena que va sobreviure a un brot d'èbola al Sudan del Sud, amb només catorze anys adopta i rescata de la mort un nadó. Junts s'hauran d'enfrontar a un yam, un ésser maligne que viu en una freda cova i que l'ha estat esperant tota la vida.

Alberto Insúa
Alberto Insúa, corresponsal de la Gran Guerra
ALFAR. 448 PÀGINES. 18 EUROS

El llibre presenta l'etapa de l'escriptor hispanocubà com a corresponsal de l'Abc a París durant la Primera Guerra Mundial i recull dos articles en què l'autor exposa la seva visió respecte al conflicte i les parts involucrades.

Història Un nou llibre explica la història de la indumentària a Catalunya al segle XIV i documenta les peces de roba més utilitzades

L'aparició de la moda

ROSSEND CASANOVA

Avui dia la moda varia tan regularment com ho fan les estacions de l'any. És més, la manera de vestir-nos canvia, també, al ritme dels nous costums i les necessitats de cada moment. No és una cosa nova. De les actuals camises *slim-fit* als vestits prêt-à-porter de mitjans del segle passat hi ha tot un món, com també de les túniques a les cotilles. Aquestes diferents maneres de vestir-se tenen a veure amb els codis morals, socials i estètics de cada època, en què la moda ha procurat imposar uns canons de bellesa concrets.

Apareix ara una nova aportació a la indumentària històrica amb el llibre *La moda a la Catalunya del segle XIV* escrit per l'especialista Montse Aymerich, un estudi que parteix de la seva tesi doctoral (UB, 2011) i que, dividit en tres blocs, tracta el vestit medieval (i les seves fonts documentals), defineix les principals peces de roba a la indumentària catalana (com la cota, el pellot, l'aljuba, el curtapeu o el gipó) i recull els diferents codis que el poder va establir per controlar la norma en el vestir.

Cal dir que la moda del segle XIV respon a unes derivacions. Així, en temps de l'edat mitjana, el vestit habitual era una peça semblant a la túnica romana però que, sota la puresa del cristianisme, no marcava les formes del cos sinó al contrari, les feia desaparèixer. Aleshores es va generalitzar una indumentària basada en la superposició de túniques de formes

El gipó va representar una revolució per als homes, perquè deixava visibles les cames i era pràctic per moure's

senzilles que servien, bàsicament, per preservar la intimitat i protegir-se de les inclemències del temps.

Va ser a principis del segle XIV que la vestimenta occidental va canviar amb formes noves, incorporant petits plecs o frunzits i també prisats que s'arrapaven al cos i necessitaven d'un patronatge més complex. Van aparèixer, així, els especialistes a tallar i cosir uns vestits que cada vegada

eren més luxosos i que duïen els cortesans i els aristòcrates primer, i els burgesos després.

Una peça emblemàtica d'aleshores és l'esmentat gipó, d'origen francès i que representa una veritable revolució per als homes, perquè deixava visibles les cames i era pràctic per als moviments. El gipó és una altra derivació, més ben dit, és una evolució de l'armadura, ja que en abandonar-se la cota de malles per l'armadura curta de plaques metàl·liques, s'hi situaren a sobre unes vestidures curtes de roba fina que duïen brodada la divisa del cavaller. Aquestes peces de roba van passar a la indumentària civil com a cotes curtes o com a gipons.

Montse Aymerich explica que el canvi en la indumentària es va donar a Europa, en especial a França, Itàlia i Flandes, i que en el cas català hi coincideixen aspectes com els fets històrics, culturals, comercials, d'aliances matrimonials i també de veïnatge que expliquen les múltiples influències. Aquests canvis van comportar que a diverses ciutats europees (Barcelona inclosa) s'hi dictessin lleis sumptuàries per regular l'ús de la roba, fonamentalment femenina. És el cas de les atorgades per Pere el Cerimoniós el 1331 a petició dels Consellers de la ciutat.

La roba del segle XIV va canviar per adquirir una profunda dimensió simbòlica, emocional i estètica, i va servir per definir determinats grups socials (igual que ara). I va ser, també, quan va aparèixer la moda. |

Montse Aymerich Bassols

La moda a la Catalunya del segle XIV. Retalls de la vida medieval

LLIBRES DE L'ÍNDEX. 304 PÀGINES. 30 EUROS

D'esquerra a dreta: Sant Carlemany de Jaume Cascalls (1345), catedral de Girona; detall de la figura de la princesa del frontal de Sant Jordi de Antoni Sadurní (1450), capella de Sant Jordi de la Generalitat; Josep d'Arimatea (1330). Fundació Francisco Godia

LLIBRES DE L'ÍNDEX